

การพัฒนารูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้ และทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักบัญชี ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

The Development of Causal Relationship Model of Knowledge Management and Professional Skills Affecting to Potential of Accountant in Digital Economy

วริยา ปานปรุ่ง^{1*} ทิวัตต์ มณีโชติ² ชัชสรณ รอดยิม³ และ นัฐพงศ์ ส่องเนียม⁴

Wariya Panprung^{1*}, Tiwat Maneechote², Chatsarun Rodyim³ and Nattapong Songneam⁴

Received: 20 February 2019, Revised: 28 April 2019, Accepted: 10 May 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของการจัดการความรู้กับทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่มีต่อสมรรถนะของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ของการจัดการความรู้และทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยโมเดลที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงจำนวน 3 ตัวแปร ตัวแปรสังเกตได้จำนวน 13 ตัว ข้อมูลเชิงปริมาณเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักบัญชีที่ทำงาน

¹ สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เลขที่ 9 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220

¹ Department of Technology Management, Phranakhon Rajabhat University, 9 Chaengwattana Road, Anusawari, Bang Khen, Bangkok 10220, Thailand.

² คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ เลขที่ 85/1 หมู่ 2 ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

² Faculty of Education, Panyapiwat Institute of Management, 85/1 Moo 2, Chaengwattana Road, Bang-Talad, Pak-Kret, Nonthaburi 11120, Thailand.

³ สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เลขที่ 9 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220

³ Department of Marketing, Faculty of Management Science Phranakhon Rajabhat University, 9 Chaengwattana Road, Anusawari, Bang Khen, Bangkok 10220, Thailand.

⁴ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เลขที่ 9 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220

⁴ Department of Computer Science, Faculty of Science and Technology, Phranakhon Rajabhat University, 9 Chaengwattana Road, Anusawari, Bang Khen, Bangkok 10220, Thailand.

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Corresponding author, e-mail): noiwari@gmail.com Tel: 08 1575 7523

ในสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและนนทบุรี จำนวน 320 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยใช้มาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ สถิติพรรณนา และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก ($\bar{X}=3.83$, S.D.=0.674) สมรรถนะทางการจัดการ ($\bar{X}=3.86$, S.D.=0.628) และสมรรถนะด้านเทคนิค ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.553) มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-square/df =1.708; GFI = 0.965; AGFI= 0.934; RMSEA=0.047; SRMR=0.014)

ผลการวิจัยพบว่าการจัดการความรู้และทักษะทางวิชาชีพบัญชีมีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 1.28 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยเชิงสาเหตุด้านการจัดการความรู้ของนักบัญชีโดยมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ -0.42 และพบว่าสมรรถนะของนักบัญชีได้รับอิทธิพลทางอ้อมของการจัดการความรู้ผ่านทักษะทางวิชาชีพทางบัญชีโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.758

คำสำคัญ: การจัดการความรู้, ทักษะทางวิชาชีพบัญชี, เศรษฐกิจดิจิทัล

ABSTRACT

The purposes of this research are to (1) study direct and indirect the influence of knowledge management and professional accounting skills on accountants' competencies in the digital economy era, and (2) investigate the congruence of casual relationship model of knowledge management, professional accounting skills and competencies of professional accountants that influence the competencies of accountants in the digital economy era. The model created consists of 3 latent variables and 13 observed variables. Quantitative data were collected from the sample group which were 320 accountants who work in accounting offices in Bangkok and Nonthaburi. They were selected based on simple sampling method. The instruments used were five-point rating scale questionnaires. The data were analyzed by using descriptive statistics and structure equation model of influence analysis. The results showed that a causal relationship model of important factors affecting the competencies factor of accountants in the digital economy era of key competencies factors, management competencies and technical competencies were consistent with empirical data Chi-square/df=1.708; GFI=0.965; AGFI=0.934; RMSEA=0.047; SRMR=0.014.

The results also showed that knowledge management and professional accounting skills directly influenced accountants' competencies in positive direction with statistical significance at the level of .01 and with the path coefficient equal to 1.28. It was directly influenced by the causal factors of accountants' knowledge management with direct effect in the negative direction with statistical significance at the level of .01 and with the

path coefficient equal to -0.42. Additionally, it was found that the performance of accountants were indirectly influenced by knowledge management through accounting professional skills with a coefficient is 0.758.

Key words: knowledge management, accounting professional skills, digital economy

บทนำ

การดำรงอยู่ได้ในสังคมที่มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้ทันในยุคดิจิทัลช่วยให้องค์กรพัฒนาและรักษาความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน ประกอบกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่จะพัฒนาประเทศไทยแลนด์ 4.0 เน้นการขับเคลื่อนและพัฒนาทุกภาคส่วน ด้วยนวัตกรรม ยึดคนเป็นศูนย์กลาง ได้กำหนด ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ โดยมีเป้าหมายคือให้คนไทยมีลักษณะเป็น คนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติ และพฤติกรรม ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเตรียมคนให้ มีทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 บริบทที่ เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจ และสังคมโลก จากการปฏิวัติดิจิทัล นักบัญชียุค ดิจิทัลจะต้องปรับความคิดและสร้างบทบาทช่วยเพิ่ม คุณค่าให้กับองค์กรมากขึ้น เช่น การมีส่วนร่วมใน การวางแผนกลยุทธ์ขององค์กร การนำเทคโนโลยี ต่างๆ มาประยุกต์ใช้กับงานบัญชีรวมทั้งการ วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลที่มีส่วนช่วยในการ ตัดสินใจของผู้บริหารได้ ทั้งนี้การวิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานของนักบัญชีจะต้องไม่จำกัดอยู่แค่ รายงานผลการดำเนินงานที่ผ่านมาแต่ต้องวิเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงโอกาสใหม่ๆ ในการขยายธุรกิจหรือ การสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร ให้กับผู้บริหารได้ด้วย (บัญชี: Special Bluefish, 2560) นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญของการนำ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยบริหารจัดการ ระบบบัญชี ในการเพิ่มประสิทธิภาพการ

บริหารธุรกิจ (Business Efficiency) ให้สามารถ จัดทำบัญชีได้อย่างรวดเร็ว ทันเวลา ลดการใช้ กระดาษ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและ เสริมสร้างธรรมาภิบาลให้แก่สำนักงานบัญชี การ ดำเนินงานดังกล่าวถือเป็นการเปลี่ยนแปลงและ พัฒนาสำนักงานบัญชีแบบดั้งเดิมสู่การเป็น สำนักงานบัญชีดิจิทัล ซึ่งเป็นการให้บริการด้าน การทำบัญชีแก่ลูกค้าโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ (Information Technology) ในการ รวบรวม จัดเก็บ วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล อย่างมีระบบและรวดเร็ว ในรูปแบบที่เหมาะสมต่อ การใช้ประโยชน์ทำให้นักบัญชียุคใหม่มีบทบาท เพิ่มขึ้น ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนกล ยุทธ์และ Business Model ขององค์กร การนำ เทคโนโลยีต่างๆ มาประยุกต์ใช้กับงานบัญชี รวมถึง การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลที่มีส่วนช่วยในการ ตัดสินใจของผู้บริหารได้ นักบัญชียุคดิจิทัลจึงต้อง ขับเคลื่อนสมรรถนะของตนและองค์กรให้ทันกับ การเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลต้องมีการพัฒนา ศักยภาพต่างๆ นอกจากนั้นจะต้องพัฒนาความรู้ด้าน อื่นเพิ่มเติมทั้งเรื่องของการเงิน เศรษฐศาสตร์ การเมือง กฎหมาย มีความเข้าใจในธุรกิจ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ สามารถนำความรู้ รอบด้านและเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการ ประยุกต์ใช้กับงานบัญชีโดยปรับวิธีการทำงานที่มี รูปแบบต่างไปจากเดิมในรูปแบบของ Mobile Technology (พิรุวรรณ, 2559) จึงจำเป็นต้องพัฒนา ทักษะในหลากหลายด้านทั้งทักษะด้านภาษา รวมทั้ง การมีจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ ดังนั้น

สมรรถนะของนักบัญชีไทยถือเป็นเรื่องที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องตระหนักถึงประโยชน์และความจำเป็นในการก้าวไปเป็นนักบัญชีมืออาชีพระดับสากลที่สามารถแข่งขันกับนักวิชาชีพบัญชีชาติอื่นได้ ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญในการยกระดับวิชาชีพบัญชีและดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อเตรียมพร้อมรับการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจส่งผลให้การบัญชีของไทยจะต้องเปิดรับทั้งผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีต่างชาติที่จะเข้ามาเปิดดำเนินการและการนำบุคลากรต่างชาติที่มีฝีมือเข้ามาในประเทศไทยได้อย่างเสรี นอกจากนี้สภาวิชาชีพบัญชีมีความพยายามในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทั้งนี้สภาวิชาชีพมีการนำ IES ที่กำหนดโดย IFAC ทั้ง 8 ฉบับมาเป็นแนวทางในการพัฒนานักวิชาชีพบัญชีไทย โดยทั้ง 8 ฉบับระบุให้นักวิชาชีพบัญชีควรมีความรู้ที่หลากหลายและควรมีการเรียนรู้พร้อมกับสร้างเสริมประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง (ปริยาณัฐ และคณะ, 2559) และสภาวิชาชีพบัญชีได้มีมาตรการเพื่อช่วยผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีให้ทำงานอย่างมีคุณภาพโดยการออกมาตรฐานวิชาชีพบัญชีทั้งมาตรฐานการรายงานทางการเงินและมาตรฐานการสอบบัญชีให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลเพื่อเป็นเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงินอย่างมีคุณภาพ และมีการออกเครื่องมือและคู่มือช่วยให้ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพ

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนารูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้และทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความรู้ ทักษะความสามารถหรือคุณลักษณะเฉพาะของนักบัญชีก้าวสู่สังคมยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนานักบัญชีให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และ

พัฒนาวิชาชีพบัญชีให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีความรู้ความสามารถและศักยภาพอย่างต่อเนื่อง สามารถรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้ เพื่อให้วิชาชีพบัญชีในประเทศไทยมีมาตรฐานในการให้บริการ เป็นที่ไว้วางใจเชื่อมั่นต่อผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในอนาคต พัฒนาคนก้าวสู่สังคมดิจิทัลตามความต้องการของผู้ประกอบการในประเทศไทยและนานาชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

ขอบเขตของการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านประชากร** ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ นักบัญชีที่ทำงานในสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและนนทบุรี จำนวน 32,048 คน (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2560)

2. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** เนื้อหาที่ทำการศึกษาค้นคว้าได้แก่ การจัดการความรู้ของนักบัญชี ทักษะทางวิชาชีพบัญชี และสมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัล

3. **ขอบเขตด้านระยะเวลา** การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2561 ถึง 31 สิงหาคม 2561

องค์ประกอบตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) การจัดการความรู้ (2) ทักษะทางวิชาชีพบัญชี และ (3) สมรรถนะของนักบัญชี

ตัวแปรแฝงภายในการจัดการความรู้ ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร คือ (1) การแสวงหาความรู้ (ACQU) (2) การสร้างความรู้ (CREA) (3) การจัดเก็บความรู้ (STOR) (4) การถ่ายโอนความรู้ (TRAN) และ (5) การประยุกต์ใช้ความรู้ (APPL)

ตัวแปรแฝงภายในทักษะทางวิชาชีพบัญชี ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร คือ (1) ทักษะทางปัญญา (INTE) (2) ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน (FUNC) (3) ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล (PERS) (4) ทักษะทางการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร (COMM) และ (5) ทักษะทางการบริหารองค์กรและการจัดการธุรกิจ (ORGA)

ตัวแปรแฝงภายในสมรรถนะ ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ (1) สมรรถนะหลัก (CORE) (2) สมรรถนะการจัดการ (MANA) และ (3) สมรรถนะทางเทคนิค (TECH)

รวมตัวแปรสังเกตได้ทั้งสิ้น 13 ตัวแปร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักบัญชีที่ทำงานในสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและนนทบุรี จำนวน 32,048 คน

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตาม Hair *et al.* (2006) ที่ได้ระบุว่าควรมีขนาดตัวอย่างไม่น้อยกว่า 20 เท่าของจำนวนตัวแปรที่สังเกตได้ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 320 คน ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ตอน คือ (1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการความรู้เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) (3) แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะทางวิชาชีพบัญชีเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) (4) แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของนักบัญชีเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) และ (5) ข้อเสนอแนะ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติพรรณนา และสถิติอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลและการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบว่ามีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ ค่าสถิติที่สำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบค่าความสอดคล้อง ได้แก่ $\chi^2/df < 3.00$; $GFI < 0.90-1.00$; $AGFI < 0.90-1.00$; $CFI < 0.90-1.00$ และ $RMSEA < 0.07$ (กัลยา, 2556)

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับกลับคืนมาจำนวน 320 ฉบับ แสดงความถี่และร้อยละของข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความถี่และร้อยละของข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลสถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	92	28.80
หญิง	228	71.20
รวม	320	100.00
อายุ		
21-30 ปี	278	86.90
31-40 ปี	26	8.10
41-50 ปี	16	5.00
51 ปีขึ้นไป	0	0
รวม	320	100.00
วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	263	82.20
ปริญญาโท	46	14.40
ปริญญาเอก	11	3.40
รวม	320	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
ต่ำกว่า 2 ปี	67	20.90
2-5 ปี	185	57.8
มากกว่า 5 ปี-10 ปี	29	9.10
10 ปีขึ้นไป	39	12.20
รวม	320	100.00
ตำแหน่งในหน่วยงาน		
นักบัญชี	264	82.50
ผู้บริหาร	17	5.30
เจ้าของสำนักงาน	39	12.20
รวม	320	100.00
จำนวนพนักงานในหน่วยงาน		
1-5 คน	147	45.90
6-10 คน	103	32.20
11 คนขึ้นไป	70	21.90
รวม	320	100.00

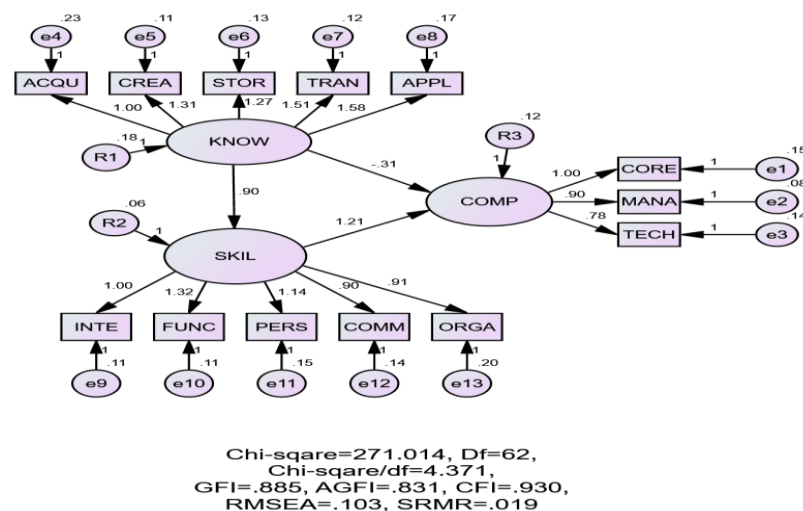
จากตารางที่ 1 พบว่านักบัญชีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 71.20 และเป็นเพศชาย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 86.90 รองลงมาอยู่ในช่วง 31-40 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 และ 41-50 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามวุฒิการศึกษาสูงสุด พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 263 คนคิดเป็นร้อยละ 82.20 รองลงมาเป็นปริญญาโท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 และปริญญาเอก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ตามลำดับ ด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าส่วนใหญ่มีประสบการณ์อยู่ในช่วง 2-5 ปี จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 57.80 รองลงมา มีอายุงานต่ำกว่า 2 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.90 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 และมากกว่า 5 ปีขึ้นไป-10 ปี

จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตำแหน่งในหน่วยงาน พบว่า มีตำแหน่งเป็นนักบัญชี จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 รองลงมาเป็นเจ้าของสำนักงาน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 และเป็นผู้บริหารจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง

1. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ก่อนปรับโมเดล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์สมการ โครงสร้างในครั้งแรก พบว่า โมเดลสมมติฐานยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังแสดงในภาพที่ 1 และตารางที่ 2

ภาพที่ 1 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ก่อนปรับโมเดล

ตารางที่ 2 ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ก่อนปรับโมเดล

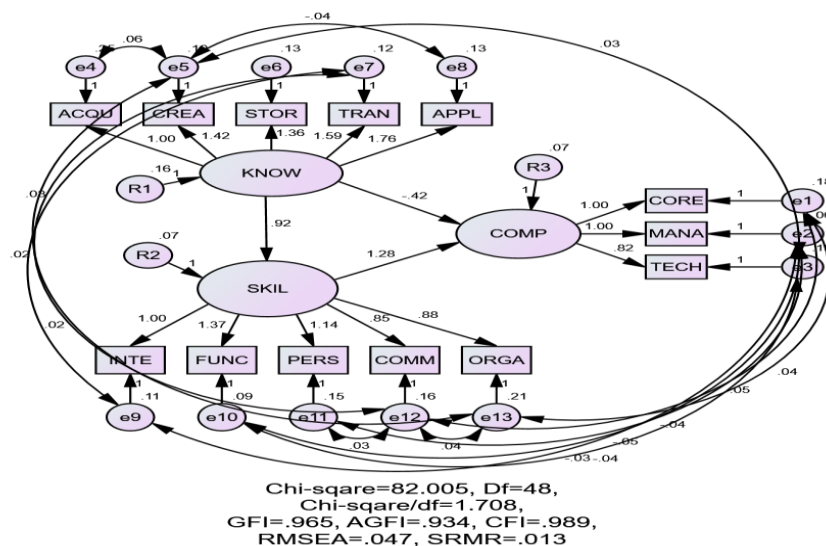
ดัชนีวัดความสอดคล้อง	เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา	ก่อนปรับโมเดล	ผลการพิจารณา
1. ค่าสัดส่วน (χ^2/df)	< 3.00	4.371	ไม่ผ่านเกณฑ์
2. ค่า GFI	> 0.90-1.00	.885	ไม่ผ่านเกณฑ์
3. AGFI	> 0.90-1.00	.831	ไม่ผ่านเกณฑ์
4. CFI	> 0.90-1.00	.930	ผ่านเกณฑ์
5. ค่า RMSEA	< 0.07	.103	ไม่ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้แก่ ค่า $\chi^2/df = 4.371$ GFI = 0.885 CFI = 0.930 AGFI = 0.831 และ RMSEA = 0.103 พบว่า ดัชนีวัดความสอดคล้องของโมเดลไม่ผ่านเกณฑ์หลายค่า โดยเฉพาะค่า χ^2/df จึงต้องปรับโมเดลใหม่

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดล

ภายหลังจากตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบครั้งแรก พบว่าสมการโครงสร้างการพัฒนา

รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้และทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับโมเดลการวิจัยโดยพิจารณาความเป็นไปได้เชิงทฤษฎีและใช้ดัชนีปรับโมเดล (Modification Indices : MI) ผลการปรับโมเดลได้ตัวสถิติความสอดคล้องดังภาพที่ 2 และตารางที่ 3

ภาพที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดล

ตารางที่ 3 ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับตัวแบบ

ดัชนีวัดความสอดคล้อง	เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา	ก่อนปรับโมเดล	ผลการพิจารณา
1. ค่าสัดส่วน (χ^2/df)	< 3.00	1.708	ผ่านเกณฑ์
2. ค่า GFI	> 0.90	.965	ผ่านเกณฑ์
3. AGFI	> 0.90	.934	ผ่านเกณฑ์
4. CFI	> 0.90	.989	ผ่านเกณฑ์
5. ค่า RMSEA	< 0.05	.047	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 3 พบว่าหลังปรับโมเดลได้โมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด โดยพิจารณาได้จากดัชนีวัดความสอดคล้อง ดังนี้ ค่า $\chi^2/df = 1.708$ GFI = 0.965 CFI = 0.989 AGFI = 0.934 และ RMSEA = 0.047

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยและความสอดคล้องของสมมติฐานการวิจัยแต่ละข้อ สรุปว่าการจัดการความรู้มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะของนักบัญชี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ -.42 ทักษะทางวิชาชีพบัญชีมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถนะของนัก

บัญชี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 1.28 และการจัดการความรู้มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสมรรถนะของนักบัญชีโดยส่งผ่านทักษะทางวิชาชีพบัญชี และตารางที่ 5 สรุปค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงและค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมของการจัดการความรู้และทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล สรุปว่ารูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้และทักษะทางวิชาชีพบัญชีกับสมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่	เส้นทาง	สัมประสิทธิ์เส้นทาง	S.E.	t	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1	COMP <--- KNOW	-.42	.134	-3.108**	สอดคล้อง
2	COMP <--- SKIL	1.28	.137	9.383***	สอดคล้อง
3	SKIL <--- KNOW	.92	.089	10.323***	สอดคล้อง

*** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($p\text{-value} < .001$)

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p\text{-value} < .01$)

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงและค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวม

ตัวแปรเชิงสาเหตุ	ขนาดอิทธิพลที่มีต่อ COMP		
	DE	IE	TE
KNOW	-.417	1.175	.758
SKIL	1.28	-	1.28

Chi-square = 82.005 df = 48 GFI = .965 AGFI = .934 RMSEA = .047 SRMR = .013

DE = Direct Effect, IE = Indirect Effect, TE = Total Effect

สมมติฐานข้อที่ 1: การจัดการความรู้ของนักบัญชีมีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะของนักบัญชี

ผลจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การจัดการความรู้ของนักบัญชี (KNOW) มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะของนักบัญชี (COMP) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .05$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ โดยสมรรถนะของนักบัญชี (COMP) ได้รับอิทธิพลในทิศทางตรงกันข้ามและมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path coefficient) เท่ากับ -0.417 โดยผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 การจัดการความรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะของนักบัญชี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย และคณะ (2556) พบว่า สภาพการเรียนรู้ของวิชาชีพบัญชีพบปัญหาต่างๆ ได้แก่ การเรียนรู้เป็นแบบถูกบังคับให้ต้องเรียนรู้ตามที่กฎหมายกำหนดส่วนใหญ่เป็นการอบรมสัมมนา ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชียังไม่ตระหนักถึงประโยชน์ของการเรียนรู้และไม่มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ บัณฑิตทางบัญชียังไม่พร้อมที่จะทำงานและพร้อมที่จะเรียนรู้ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีส่วนหนึ่งยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี นอกจากนั้นองค์กรที่ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานบางแห่งไม่สนับสนุนการเรียนรู้และหน่วยงานกำกับดูแลส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ไม่เพียงพอ

สมมติฐานข้อที่ 2: ทักษะทางวิชาชีพมีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะของนักบัญชี

ผลจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ทักษะทางวิชาชีพ (SKIL) มีค่าอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถนะของนักบัญชี (COMP) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .01$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้โดยสมรรถนะของนักบัญชี (COMP) ได้รับอิทธิพลทางตรงมากที่สุดและมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path coefficient) เท่ากับ 1.28 โดยผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ทักษะทางวิชาชีพมีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะของนักบัญชี สอดคล้องกับงานวิจัยของจุไรรัตน์ และ สมยศ (2560) พบว่า องค์ประกอบทุกตัวแปรเป็นองค์ประกอบร่วมของปัจจัยสมรรถนะหลักที่จะทำให้เกิดความสำเร็จทางบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เขตภาคกลาง สอดคล้องกับข้อบังคับสภาวิชาชีพฉบับที่ 19 เรื่องจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 สอดคล้องกับแนวคิดของ Spencer and Spencer (1993); Boyatzis (2002); Camuffo and Gerl (2005); Boam and Sparrow (2008) ได้กล่าวไว้ว่าสมรรถนะของบุคคลเป็นคุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวบุคคลที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและมีผลการปฏิบัติงานที่สูงกว่าบุคคลอื่นในงานที่รับผิดชอบ

สมมติฐานข้อที่ 3: การจัดการความรู้มีอิทธิพลทางอ้อมต่อสมรรถนะของนักบัญชีโดยส่งผ่านทักษะทางวิชาชีพทางบัญชี โดยผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่ 3 การจัดการความรู้มีอิทธิพลทางอ้อมต่อสมรรถนะของนักบัญชี โดยส่งผ่านทักษะทางวิชาชีพทางบัญชี สอดคล้องกับงานวิจัยของอดิพร (2559) ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล ผลการศึกษาพบว่า (1) องค์ประกอบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล มี 4 องค์ประกอบหลัก คือ (1.1) การเรียนรู้เกี่ยวกับดิจิทัล (1.2) การคิดสร้างสรรค์ (1.3) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (1.4) ผลผลิตที่มีคุณภาพสูง (2) การเปลี่ยนผ่านการเรียนรู้จากยุคเดิมสู่ยุคดิจิทัล ต้องจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเรียน การทำงาน และการดำรงชีวิต เน้นการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการค้นคว้าด้วยตนเอง โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ให้มากที่สุด (3) การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ต้องคำนึงถึงการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เน้นการสร้างสรรค์ปรับแต่งการเรียนรู้ การคิดเชิงวิพากษ์ และการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน เน้นการใช้เครือข่ายออนไลน์ในการจัดการเรียนรู้ สร้างสถานการณ์จำลองให้ผู้เรียนพบประสบการณ์จริง เนื้อหาการเรียนรู้ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สมมติฐานข้อที่ 4: รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้ และทักษะทางวิชาชีพบัญชีกับสมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้ และทักษะทางวิชาชีพบัญชีกับสมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากผลการวิจัยพบว่ามาตรฐานการปฏิบัติงาน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพบัญชีมีอิทธิพลเชิงบวกต่อสมรรถนะของนักบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพลสิน (2559) ที่ได้ทำการศึกษา

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางวิชาชีพกับความสำเร็จในการทำงานของอาจารย์ผู้สอนวิชาการบัญชีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยพบว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาการบัญชีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีทักษะทางวิชาชีพและความสำเร็จในการทำงานอยู่ในระดับมาก นักบัญชีในยุคดิจิทัลจะต้องตระหนักและเตรียมความพร้อมกับการพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านบัญชีดิจิทัล ซึ่งเป็นอาชีพที่ได้รับผลกระทบสำคัญจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีต่างๆ เช่น เทคโนโลยีคลาวด์ (Cloud Technology) เทคโนโลยีการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่าไปคู่การใช้ประโยชน์จากข้อมูลจำนวนมาก (Big data) เทคโนโลยีที่ทำธุรกรรมทางการเงินรูปแบบใหม่ผ่านระบบออนไลน์และวางแผนในการปรับตัวให้เท่าทันยุคดิจิทัล (ศิริรัฐ, 2561) ประกอบด้วย (1) Cloud Based Accounting Software การพัฒนาของโปรแกรมบัญชีปรับเปลี่ยนจากเดสก์ท็อปเป็นระบบคลาวด์ หรือโปรแกรมบัญชีออนไลน์ ช่วยให้ผู้ใช้งานได้จากฝ่ายต่างๆ นักบัญชีและผู้บริหารสามารถบันทึกและเข้าถึงข้อมูลได้จากทุกแหล่งข้อมูลทันทีที่ผ่านอุปกรณ์หลากหลาย ทำให้ทุกฝ่ายใช้ข้อมูลบนฐานข้อมูลเดียวกัน สามารถเรียกข้อมูลแสดงผลได้ทันที และไม่ต้องลงทุนจำนวนมากในการซื้อเหมือนระบบเดิมแต่สามารถจ่ายค่าบริการเป็นรายเดือนซึ่งค่าบริการขึ้นอยู่กับขอบเขตของบริการที่เลือกใช้ (2) Mobile Accounting ความสะดวกและความชำนาญการใช้ Application ต่างๆ ผ่านโทรศัพท์มือถือ (Mobile Application) ระบบ Cloud Based Accounting Software จะทำงานที่เกี่ยวกับการออกไปกำกับสินค้า การจ่ายเงิน การรับชำระหนี้ ฯลฯ ผ่านโทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ตและนาฬิกาอัจฉริยะ ข้อมูลเหล่านั้นจะเชื่อมโยงผ่านระบบคลาวด์ไปประมวลผลในระบบบัญชีของธุรกิจ (3) Artificial Intelligence (AI) การพัฒนาของโปรแกรมบัญชี

ระดับสากล เช่น QuickBooks, Xero, Sage และซอฟต์แวร์อื่นๆ ได้พัฒนาปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาช่วยในการลงรหัสบัญชี บันทึกบัญชีและทำการกระทบยอดรายการเงินในบัญชีธนาคาร รวมทั้งจัดทำแบบฟอร์มภาษีโดยอัตโนมัติเพื่อความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพให้มีความถูกต้อง แม่นยำในการทำงาน และ (4) Optical Character Recognition (OCR) ในวงการซอฟต์แวร์บัญชีเริ่มนำเทคโนโลยี OCR มาใช้โดยมีหลาย Application เช่น Hubdoc Receipt Bank, Entryless ที่ผู้ใช้สามารถถ่ายภาพหรือสแกนใบเสร็จค่าใช้จ่ายแล้ว Application เหล่านี้จะสามารถแปลงข้อมูล ไปบันทึกเป็นรายการค่าใช้จ่าย ลงรหัสบัญชี และเชื่อมโยงกับ Cloud Based Accounting Software ต่างๆ เพื่อเข้าไปลงบัญชีให้โดยอัตโนมัติ โดยเทคโนโลยีเหล่านี้ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการให้บริการด้านบัญชี ทำให้ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีต้องปรับปรุงและพัฒนาความรู้และทักษะด้านต่างๆ ให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

นอกจากนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีจะต้องให้ความสำคัญกับจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี เนื่องจากจรรยาบรรณเป็นแนวทางในการควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชี ตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) เรื่องจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ตลอดจนความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และการรักษาความลับ โดยการปฏิบัติงานต้องรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ ผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน บุคคลหรือนิติบุคคลที่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีปฏิบัติหน้าที่ให้ รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพด้วย

ผลจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การจัดการความรู้ (KNOW) มีค่าอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสมรรถนะของนักบัญชี (COMP) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .001$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ โดยเส้นอิทธิพลทางอ้อมของการจัดการความรู้ต่อสมรรถนะของนักบัญชี (COMP) อ้อมผ่านทักษะทางวิชาชีพทางบัญชี (SKIL) และมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path coefficient) เท่ากับ 0.758

สรุป

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 71.20) มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี (ร้อยละ 86.90) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 82.20) มากกว่าครึ่งหนึ่งมีประสบการณ์อยู่ในช่วง 2-5 ปี (ร้อยละ 57.80) และมีตำแหน่งงานเป็นนักบัญชี (ร้อยละ 82.50) โดยมีจำนวนพนักงานในหน่วยงาน 1-5 คน (ร้อยละ 45.90)

2. ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน

เมื่อพิจารณาจากดัชนีที่ใช้วัดระดับความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืน เนื่องจาก (1) ค่าไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.708 (2) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเหมาะสม (GFI) เท่ากับ 0.965 (3) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่เหมาะสมที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ 0.934 (4) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเหมาะสมเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.989 และ (5) ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.047 แสดงว่าโมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้และทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เมื่อพิจารณา
น้ำหนักอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและ
อิทธิพลรวมของโมเดลการวิจัย สามารถสรุปได้ว่า
สมรรถนะของนักบัญชีซึ่งเป็นตัวแปรตามได้รับ
อิทธิพลทางตรงจากปัจจัยเชิงสาเหตุด้านทักษะทาง
วิชาชีพโดยมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
เส้นทางเท่ากับ 1.28 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัย
เชิงสาเหตุด้านการจัดการความรู้ของนักบัญชีโดยมี
อิทธิพลทางตรงในทิศทางลบอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ
-0.42 และพบว่าสมรรถนะของนักบัญชีได้รับ
อิทธิพลทางอ้อมของการจัดการความรู้ผ่านทักษะทาง
วิชาชีพทางบัญชีโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ
0.758

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ทำบัญชีควรมีการพัฒนาสมรรถนะใน
ด้านต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เช่น ทางด้าน
ภาษาต่างประเทศ ทางด้านภาษาอังกฤษ ทางด้าน
เทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัล ฯลฯ
2. นักบัญชีควรมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะ
ของนักบัญชีด้านความรู้และทักษะทางด้านบัญชี เพื่อ
นำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและสามารถ
ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม
3. สถานศึกษาควรพัฒนาหลักสูตรการศึกษา
วิชาชีพบัญชีให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน
การศึกษาระหว่างประเทศ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง
ในยุคดิจิทัล เพื่อผลิตบัณฑิตให้ตรงตามความต้องการ
ของตลาด และให้ความสำคัญในการฝึกอบรม
นักศึกษาในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม และความ
ซื่อสัตย์สุจริต จรรยาบรรณในวิชาชีพ

4. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรที่
ศึกษาเฉพาะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและ
นนทบุรีเท่านั้น ควรขยายศึกษาขอบเขตในเขตอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. 2560. สถิติผู้ทำบัญชี.
แหล่งที่มา: http://www.dbd.go.th/index_answer.php?wcad=4&wtid=4064255&t=4022543, 10 มีนาคม 2561.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2556. การวิเคราะห์สมการ
โครงสร้าง (SEM) ด้วย AMOS. สามลดา,
กรุงเทพฯ.
- จูไรรัตน์ ศรีสัตตรัตน์ และ สมยศ อวเกียรติ. 2560.
ปัจจัยเชิงสาเหตุของนักบัญชีที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จด้านบัญชีของวิสาหกิจขนาด
กลาง และ ขนาดย่อม ในการ นิคม
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เขตภาค
กลาง. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี
11(25): 137-152.
- บัญชี: Special : Bluefish. 2560. ปรับมุมมองสู่การ
เป็นนักบัญชีดิจิทัล. CPD&ACCOUNT
14(164): 7-8.
- ปรีชาณัฐ เอียบศิริเมธี, นิภาพรณ คุณีย์ และ
สุพัตรา หารัญดา. 2559. ความคิดเห็นของ
ผู้จัดทำบัญชีที่มีต่อสมรรถนะวิชาชีพบัญชี
เมื่อเปิดเสรีทางการค้าในจังหวัด
นครราชสีมา. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา
10(1): 71-82.
- พิฑูวรรณ กิตติคุณ. 2559. ภาครัฐไทยกับการก้าวสู่
รัฐบาลดิจิทัล. แหล่งที่มา: <http://www.parliament.go.th/library>, 12 มกราคม 2561.
- พูลสิน กลิ่นประทุม. 2559. ความสัมพันธ์ระหว่าง
ทักษะทางวิชาชีพกับความสำเร็จในการ
ทำงานของอาจารย์ผู้สอนวิชาการบัญชีใน

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. วารสาร
ปัญญาวิวัฒน์ 8(1): 137-149.
- ศิริรัฐ โชติเวชการ. 2561. การพัฒนาของระบบ
บัญชีคอมพิวเตอร์ที่น่าจับตามอง.
แหล่งที่มา: <http://fap.or.th/upload/9414/OGI4 NUmTs.pdf>, 12 เมษายน 2561.
- สมชาย เลิศภิรมย์สุข, พยอม วงศ์สารศรี และ
อังคณา นุตยกุล. 2556. แนวทางการพัฒนา
องค์กรแห่งการเรียนรู้ของวิชาชีพบัญชีใน
ประเทศไทย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัย
ธนบุรี 7(13): 65-78.
- อดิพร เกิดเรือง. 2559. การส่งเสริมการเรียนรู้ใน
ศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุค
ดิจิทัล. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏลำปาง 6(1): 173-184.
- Boam, R. and Sparrow, P. 2008. **Designing and
Achieving Competency: A Competency-
Based Approach to Developing People
and Organization.** McGraw-Hill, Berkshire,
England.
- Boyatzis, R.E. 2002. **The Competent Manager:
A Model for Effective Performance.**
John Wiley & Sons, New York.
- Camuffo, A. and Gerli, F. 2005. **The Competent
Production Supervisor: A Model for
Effective Performance.** Available Source:
<http://web.mit.edu/ipc/publication/pdf/05-002.pdf>, April 12, 2018.
- Hair, J.F., Black, B., Babi, B., Anderson, R.E. and
Tatham, R.L. 2006. **Multivariate Data
Analysis (6th ed).** Pearson/Prentice-Hall,
Upper Saddle River, NJ.
- Spencer, L.M. and Spencer, S.M. 1993. **Competency
at Work: Model for Superior Performance.**
John Wiley & Sons, New York.